

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **K. K.**, bývajúceho vo V., zastúpeného JUDr. M. K., advokátom so sídlom v M., proti odporcovi **B. so sídlom v T.**, IČO: X., zastúpenému JUDr. D. S., advokátom so sídlom v T., **o zaplatenie 94,20 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 37 C 62/2010, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 20. februára 2013 sp. zn. 9 Co 183/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolania **o d m i e t a.**

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava rozsudkom z 25. januára 2012 č.k. 37 C 62/2010-123 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 94,20 € za obdobie od 7. októbra 2008 do 3. júna 2011 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Rozhodol tak maj majúc preukázané, že nárok navrhovateľa je dôvodný v časti zaplatenia úroku z omeškania, v časti istiny považoval nárok za neopodstatnený, pretože odporca istinu v priebehu konania zaplatil. Navrhovateľ napriek tomu nevzal v časti istiny svoj návrh späť, preto súd v tejto časti návrh zamietol. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na čiastočný úspech navrhovateľa iba v časti úroku z omeškania. Aj keď pôvodný návrh bol podaný dôvodne, po zaplatení dlžnej istiny odporcom, v tejto časti dôvodný nebol. Keďže navrhovateľ napriek tomu v uvedenej časti

nevzal späť a v čase po zaplatení istiny bolo vytýčených viacero pojednávanií, považoval súd za spravodlivé, aby si každý z účastníkov znášal vzniknuté trovy sám.

Na odvolanie navrhovateľa proti výroku o trovách konania Krajský súd v Trnave uznesením z 20. februára 2013 sp. zn. 9 Co 183/2012 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil v celom rozsahu s náležitým a presvedčivým odôvodnením napadnutého uznesenia, na ktoré v celom rozsahu poukázal. Odvolací súd úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si trovy odvolacieho konania neuplatnil.

Uznesenie odvolacieho súdu napadol navrhovateľ dovolaním z dôvodu, že uznesenie bolo vydané v konaní, ktoré je postihnuté závažnou procesnou vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Poukázal na to, že ak by ho súd vypočul, mal by možnosť celý prípad vysvetliť a odstrániť všetky pochybnosti. Za neopodstatnený považuje záver súdu o jeho čiastočnom úspechu v konaní iba v časti úroku z omeškania a z uvedeného dôvodu žiadal napadnuté uznesenie zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podal včas účastník, ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením z 20. februára 2013 sp. zn. 9 Co 183/2012 (č.l. 143 spisu), ktorým potvrdil výrok rozsudku súdu prvého stupňa o náhrade

trov konania, ktorý má povahu uznesenia (viď § 167 ods. 1 O.s.p.); preto bolo potrebné v ďalšom vychádzať z toho, že dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu.

Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ale ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neplatia (o. i.) vtedy, ak ide o uznesenie o trovách konania. Dovolateľ napadol dovolaním uznesenie, ktorým odvolací súd rozhodol o trovách konania. Takéto uznesenie je v § 239 ods. 3 O.s.p. zaradené medzi uznesenia, v prípade ktorých je prípustnosť dovolania vždy vylúčená.

So zreteľom na obsah dovolania a tiež § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ netvrdil, že by konanie bolo postihnuté procesnou vadou v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. a vada tejto povahy ani nevyšla v dovolacom konaní najavo.

Z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľ v dovolaní namieta, že postupom súdov došlo k odňatiu jeho možnosti pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že odvolací súd ho nevyočul na pojednávaní a neumožnil mu tak odstrániť existujúce pochybnosti o správnosti výroku rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania uvedené v odvolaní.

Na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu „vo veci samej“ nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,

b/ ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem (§ 214 ods. 1 O.s.p.). V ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.).

Z ustanovení § 214 ods.1 a 2 O.s.p. vyplýva, že (len) v prípadoch uvedených v § 214 ods. 1 O.s.p. je odvolací súd povinný nariadiť pojednávanie, v ostatných prípadoch však môže rozhodnúť aj bez nariadenia odvolacieho pojednávania. O tom, či v prípadoch, na ktoré sa nevzťahuje ustanovenie § 214 ods. 1 O.s.p., bude nariadené odvolacie pojednávanie, rozhoduje odvolací súd sám.

V danom prípade bol odvolaním napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania (teda nie vo veci samej), preto na prejednanie odvolania nebolo potrebné nariadiť pojednávanie (§ 214 ods. 2 O.s.p.).

Uvedený postup odvolacieho súdu zodpovedal zákonu a nemal za následok odňatie možnosti navrhovateľa pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

V dovolaní sa tiež namieta, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012

a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011 a 7 Cdo 26/2010). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

Vzhľadom na to, že dovolanie navrhovateľa podľa § 239 O.s.p. prípustné nie je, nepotvrdila sa existencia procesnej vady tvrdenej dovolateľom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) a v dovolacom konaní nevyšli najavo ani iné procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p., najvyšší súd odmietol dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd mu nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na jej priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. októbra 2015

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková